

Sedláček trávu seče, Slunečko na poledně, Když sme se rozcházeji,
 kosa mu chytit nechce, má milá, vyprovod' mně. oba sme zaplakali,
 a on se oblidá, Vyprovod' mně přes les, oba do jednoho
 na Boha zpomíná, a já tebe za ves, šátečka bílyho,
 jak je vysoko slunce. tam se zas rozejdeme. oči sme utírali.

757.

Z Hutiska.

Volně.

Nena-dá - la jsem se té pou-ti, že mne hezký synek
 zarmou-tí, ne - na-dá - la jsem se a-ni se ne - na-dám,
 že se mně na-vrá-tí staro-dávný můj galán, sta-ro-dáv-ný
 galán.

758.

Z Mor. Nové Vsi.

Vandro-va - li tři mláden-ci z města ven,
 každý na svém ra - me-ně, každý na svém ra - me-ně
 pin - kl' měl, pinkl' měl.

[: Vandrovali tři mládenci z města ven, :]

[: každý na svém rameně :] [: pinkl' měl. :]

[: Kam že ty můj nejmilejší vandruješ, :]

[: že sa nikdá u nás :] [: nestavuješ? :]

[: A já bych sa stavoval rád, nemám čas, :]

[: kamarádi čekají :] [: na mňa zas. :]

[: Co ně neseš, moja milá, na cestu, :]

[: ten prstének ten zlatý :] [: na prstu. :]